

Sticla de apă spartă

Lui Kadie îi era sete. Cum putea să ajute Sophia?

Noelle Lambert Barrus
(Bazat pe o întâmplare adevărată)

Această întâmplare a avut loc în Sierra Leone.

Sophia asculta cu atenție în timp ce învățătorul ei explica problema de matematică de pe tablă.

„Deci, cât fac nouă ori patru?“, a întrebat învățătorul.

Sophia și-a ridicat mâna. „Treizeci și șase“, a spus ea. Învățătorul ei a zâmbit. „Așa este, Sophia!“

După școală, era timpul să meargă acasă. Sophia mergea cu prietenele ei. Toate și-au scos sticlele cu

apă pentru a bea ultimele lor picături de apă. A fost cald astăzi!

Dar Sophia a văzut ceva ciudat. Prietena ei Kadie nu bea apă. Ea mergea în liniște cu ele.

„Kadie, unde este sticla ta cu apă?“, a întrebat Sophia. Tuturor le era întotdeauna sete când se termina școala.

„Am spart-o ieri și nu pot să iau una nouă“, a spus Kadie. „Așa că acum nu pot lua apă la școală.“

Sophia s-a uitat în jos la sticla ei cu apă. Și-ar fi dorit să poată împărți! Dar nu mai avea apă.

Toată ziua, Sophia s-a gândit la Kadie și la sticla ei de apă spartă. Nu era ușor de obținut apă potabilă acolo unde locuiau. Majoritatea copiilor primeau doar o sticlă de apă pe care să o folosească pe tot parcursul anului. O umpleau acasă dintr-un recipient mare cu apă potabilă. Te puteai îmbolnăvi dacă beai altă apă. Dacă Kadie nu avea o sticlă cu apă, nu putea să ia apă de acasă pentru a bea la școală.

În dimineața următoare, Sophia s-a gândit cum o putea ajuta pe Kadie. Familia Sophiei avea câteva sticle de plastic pline cu apă. Sophia a pus una în rucsacul ei, împreună cu sticla ei de metal. A făcut ghiozdanul puțin mai greu, dar nu a deranjat-o.

Când a ajuns la școală, a găsit-o pe Kadie.

„Kadie, ai primit o sticlă nouă cu apă?“, a întrebat Sophia.

Kadie a dat din cap în sens negativ privind în jos. „Este în regulă“, a spus Sophia. „Am eu una pentru tine!“

I-a dat lui Kadie sticla cu apă. Kadie a zâmbit. „Mulțumesc, Sophia!“ Kadie și-a îmbrățișat strâns prietena.

În timpul lecției, Kadie a băut din sticla ei cu apă împreună cu ceilalți copii. Sophia era bucuroasă să vadă că prietenei ei nu mai trebuia să-i fie sete.

În fiecare zi din acea săptămână, Sophia a adus o sticlă de apă în plus pentru prietena ei. Apoi, într-o dimineață, mama Sophiei a ridicat ghiozdanul ei.

„Hmm“, a spus mama. „Pare mai greu decât de obicei.“ Ea a deschis ghiozdanul și a scos sticla cu apă în plus.

„Ai vrut să iei această sticlă de apă în plus pentru școală, Sophia?“, a întrebat mama.

Sophia a dat din cap. „Sticla de apă a lui Kadie s-a spart și nu mai poate lua alta. Așadar, nu are apă la școală.“

„De cât timp duci apă în plus?“, a întrebat mama.

„Doar de săptămâna aceasta“, a spus Sophia. „Nu am vrut ca lui Kadie să-i fie sete.“

Mama a zâmbit. „Este foarte frumos din partea ta să te gândești la prietena ta. Isus ar face acest lucru. Mă bucur să te văd comportându-te ca Isus.“ Ea a îmbrățișat-o pe Sophia. „Și cred că știu un alt mod prin care putem ajuta.“

Mama i-a dat Sophiei o sticlă de apă din metal. „Dă-i asta prietenei tale ca să o poată refolosi. În acest fel, nu trebuie să iei una de plastic în fiecare zi.“

„Serios?“, a întrebat Sophia.

Mama a dat din cap în sens afirmativ. „Da. Doar roag-o să aibă grijă de ea.“

Sophia a dus sticla cu apă la școală. Primul lucru pe care l-a făcut a fost să-i dea lui Kadie sticla.

„Uau“, a spus Kadie. „Mulțumesc, Sophia!“ Kadie a îmbrățișat-o.

Sophia a simțit căldură în interiorul ei. Știa că își ajutase prietena, așa cum ar face-o Isus. ●

Cum ați ajutat pe cineva?